

**REDACTIA
și ADMINISTRAȚIA:**
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.
Concursuri, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrației unei tipografii diecezane.

BISERICA ȘI SCOALA

FORIE BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODRĂTĂ ÎN ȘĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane.
Pe jum. an 5 coroane.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Administrarea talentelor.

Aurul ce zace în miezul pământului sau în alvile râurilor, numai atunci se poate valoră, dacă se ridică la suprafață și se curăță de zgură. Talentele iară așă. Poate să aibă un popor foarte multe capacități, dară dacă viața acestuia așă e întocmită, că capacitățile nu se pot ridică la suprafață, ele tot atâta numără ca și când nu ar fi existat de loc. Noi din nefericire suntem un popor la care se îngroapă cele mai multe talente în întuneric și în mizerie.

Că, câte talente perdem noi anual, și prin ceea ce este un însemnat capital intelectual și moral asă ar putea vedea foarte ușor, dacă domnii preoți și învățători și ar luă osteneala și ar compune anual, în fiecare sat, lista băieților capacități și cu bune purtări din școala poporala. Atunci am putea să ne convingem că aur zace la noi în țărăna.

Pentru oricare neam din lume, dar mai ales pentru noi, nu poale fi un lucru indiferent, ca oare pătura conducătoare a poporului, inteligența o formează oameni dotați dela natură anume pentru acest scop, cu darul capacității ori ba.

La noi de regula oamenii bogăți toți își studiază băieții fără considerare, că au talent ori ba. Dacă bunul Dumnezeu ar fi pus în tot cazul în unul și acelaș loc bogăția și talentul alătura, atunci nu am avea nici un motiv să ne plângem. Viața de toate zilele ne arată însă contrarul, că talentul numai în rare cazuri are și bogăție, mai adeseori însă e sărac rece. Ce sunt pentru un individ ochii, tot aceiași sunt pentru un neam talentele. Pentru un individ nu este un lucru indiferent că are unul sau doi ochi, așă și pentru un neam întreg nu e fapt fără importanță ca numai un talent al lui să ridică, iară 99 pier. Un neam prin oamenii săi capacități vede, aude și lucră așă, că e prea evident, că, cu cât mai mulți oameni talentați va avea în frunte cu atât va progresă mai bine. Dacă soarta e oarbă și aruncă talentele în sărăcie, noi trebuie să le vedem și să le scoatem de acolo la lumină. Ce folos poate avea un neam dacă toți fișii lui, care cum i-a lăsat Dumnezeu, studiază și chiar acela, care ar fi meritat în urma capacității și a însușirilor sale su-

fletești să studieze a rămas acasă. Chiar mintea originală, chiar sufletul ales a rămas în satul său să apeze cartofii și cucuruzul. Căți deslegători de noduri gardiane, căte minți strălucite și inimi alese rămân la noi în pulberea sură a satelor pentru că societatea nu i-a desgropat și nu i-a adus la lumină.

Ori căt s-ar susținea, ca neamul nostru mai întâi trebuie să se îmbogațească ca să se poată fi să se poată fi fericiti în lume e o greșală. Aburile și electricitatea au îmbogațit lumea; prin acestea două puteri naturale omul poate să exploateze comori neînchipuit de mari din pământ, dar toate acestea nu s-ar fi putut face dacă nu ar fi venit mai întâi totul, care au iscodit prin minile lor strălucite însușirile aburului și ale electricității. Puneră în praxă în serviciul omului au fost apoi ușoare. Mai întâi să ne desgropăm talentele din popor toate și să le folosim, căci apoi progresul va veni dela sine.

Rădicare unui popor nu se poate face prin transplantarea unei culturi superioare a altui neam în sânul său. Transplantarea culturii fosă nu o pot efeptua oamenii de duzină, ci oamenii de talent.

Japonezii, poporul din extremul orient, prin aceia s-au înălțat și se înălță, că a năpădit cele mai celebre universități ale Apusului cu sumedenie de studenți capacități. Aceștia întorcându-se apoi în țara lor au curățit și au reformat toate stările bătrâne. Descăntătorii de acasă cari de 20-30 ani vînd tot aceiași marfă spirituală învechită, fără considerare că lumea a dat înainte, și s'a schimbat, trecând la ordinea zilei peste înțelepciunea de demult nu pot să mantuiască lumea. Neamul nostru are lipsă de o inteligență nouă, modernă, sărăcincioasă, plină de idealism și de dor de înaintare. Inteligența aceasta trebuie să se recruteze în primul rând din toți oamenii noștri de talent fie ei bogăți ori săraci, tineri ori bătrâni.

Să ne înmulțim stipendiile! Societatea noastră să jerifească bunuri materiale în măsură mai mare ca să putem ajunge în aceea situație fericită, că nici un talent al nostru, nici un suflet mare, să nu mai rămână în țărăna, ci să strălucească în fruntea neamului nostru.

Să nu lăsăm ca nexistă social și paradele să domineze viața noastră spirituală, ci duhul nea-

mului, care să pună pe fieștecare în acel loc pe care îl merita de fapt. Să-i accordăm fiecărui talent al nostru puțină să se desvoalte și să muncească pentru folosul nostru al tuturor prin aceea că îi dam pâine și sare. Să ne investim bunii noștri în primul rând în cultură, pentru că numai prin cultură ne putem și noi ferici cum s'au fericit și alte neamuri.

Biserica noastră, mama noastră cea bună, să înceapă o acțiune puternică în sânul credincioșilor ei, de a mări stipendiile pentru studierea copiilor săraci și talentați. Poporul nostru drept credincios jertfește cu drag pentru scopuri culturale, numai să fie cine să-l fosească și să-l lumineze. Sfânta biserică ar fi mai chemată să facă lucrul acesta; să ieie în mâna administrației talentelor, care formează chestiunea noastră de viață.

Dumnezeu în ziua prima a facut lumenă și a împrăștiat întunericul astăzi și nu neam înainte de toate să facă lumenă prin creșterea și studierea tuturor talentelor lui. Deie bunul Dumnezeu să fie astăzi!

Z-ro

Predică pentru soldați.

De: Eugeniu Muntean, preot militar.

„*Fii credincios până la moarte,
și-ți voiu dărui cununa vieții.*

— Apoc. c. 2. v. 10 —

Dintre toate bunurile pământești, dintre toate averile pământești cea mai scumpă și mai prețioasă este viața, ea ne este mai presus de toate. Am avut și avem prilej în fiecare zi să observăm, că pe acest pământ nimenea nu iubește nimic mai mult, decât pe sine și viața proprie!

Și nu numai oei auvi și puternici, nu numai cei tari și sănătoși, ci chiar și săracul care întru sudori își căstigă și cu lacrimi amestecată își mânancă pânea sa; chiar și robul al căruia suflet este măbnit și întrisit; chiar și moșneagul, gârbovit de mulțimea anilor: toți de o potrivă își iubesc viața, toți se tem de moarte și caută mijloace dorind să-mi prolungi anii vieții.

Cine nu știe povestea altă de cunoscută despre un biet bâtrân sărac și neputincios, care gemând sub sarcina cea grea a lemnelor, ce însuși su nevoit să-și aducă din pădure și ne mai putând pură povara îmbrânci în mijlocul drumului la pământ și suspinând întru amărăciunea sufletului său își rugă moartea ca să scape de năcazurile acestei vieți; dar ivindu-i-se moartea în același minut și provocându-l să-i urmeze, deoarece o a poftit, el însăși și cuprins de fiori la vedere ei li răspunse băbăind, că nu de aceea a poftit-o ca să-l ducă din această lume, ci pentru că să-i ajute să-pune din nou sarcina pe umerii săi obosiți.

Aceasta iubire și alipire ce o arătăm către viață, este băscută în firea noastră omenească, ni-a plantat-o ziditorul nostru Dumnezeu după cum zice și prorocul

Ezechil: „Dumnezeu nu voește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viață”.

Deși avem datorință sfântă, ca acest bun neprețuit, văd, să-n-o cruce, apăram și susținem. Și pentru că să putem lucra cu succes în privința aceasta, e de lipsă se examină cazurile, în care ne-am putea primejdui viață și în urmă să cercetăm, nu cumva ne-am vedea uneori îndatorați a ne și j. r. t. r. viață pentru atari scopuri mai faulă, ce ar urmări Dumnezeu cu noi?

Cum că nu ne putem apăra pentru totdeauna de influența ce o are asupra noastră moartea, care după cuvântul apostolului „este cel din urmă și mai aprig dojman al vieții noastre” se vede din sfânta scriptură că zice: „tot omul e dator să moară odăta”; pentru că este pământ și în pământ se va întoarce”; însă nu arareori se întâmplă, de omul însuși din să proprie viață intențește apropiera morții și astfel își scurtă anii vieții, și aceasta este a se considera de foarte mare păcat; fiindcă este în contra voiei lui Dumnezeu, după cum am văzut din cele expuse mai sus. Un învățat a zis, că mai mulți oameni mor din vina lor, decât de sabie!

Pricinile sau izvoarele din cari își atrag oamenii moartea sunt mai multe, nenumărate. Una își scurtă frul vieții din negrije sau din în redere prea mare în puterile lor, din desmerdări și în urma unei vieți desfrânată; mulți iarăși devin jertfa scumpelei și a lăcomiei; mulți însă își scurtă viață din neprincipere, din lipsa de ajutor dostoricește sau a mijloacelor materiale: din săracie; alții își cîrșează moartea prin sănătate prea mare la muncă; mai poate preveni moartea și din întristare căci „întristarea săbăioșă puterea” zice Sirach la c. 38 v. 16; apoi în sfârșit și din necumpărat în mână și beatură. Cu un cuvânt moartea, după zisa unui medic, provine din o mie și una de pricini!

Partea cea mai mare din pricinile acestea stă în puterea omului de a le delătura sau micșoră, pe când alte soiuri de morți mari, extensive, precum sunt diferitele boale epidemice sau iviri ale naturii a le delătura nu stă în puterea noastră, ci sunt a se privi mai ales ca niște semne de dojană din partea lui Dzeu.

Ce să zicem însă de răzbetele, în cari mii și mii de vieți își află sfârșitul pe câmpul săngeros? Desigur și acestea slau sub supravegherea atotputernicului Dzeu.

Afără de cele înșirate, creștinii din veacurile cele dinainte mai erau expuși încă unui solu de moarte în grozitoare: goanelor ce ridicau asupra lor păgânii.

Istoria ne spune, că toate ideile și cugelările mari și profunde, toate lucrurile mărețe, care au produs schimbări în lume și în naravurile oamenilor, că toate acele înori au trebuit să se recompense cu jertfe mari. Dar nici una din schimbările sau evoluțiunile ce s'au petrecut pe acest pământ, nu au pretins atâtea jertfe, nu au zugrumat atâtea vieți de om, ca și ivirea și răspândirea religiunii creștine!

Intemeietorul legii creștinești, dñ nostru I. Christos a făcut însuși începutul punându-și ca păstorul cel bun sufletul său pentru oii.

Lui i-an urmat învățăceii săi având și ei același scop, dar și împărtășindu-se de aceeași soarte, după cum li-a fost prorocit învățătorul lor zicând: „batevăvor pre voi păgânii și vă vor prigoji predându-vă la sinagoge și în temnițe, dându-vă înaintea împăraților și domnilor pentru numele meu . . . și pe unii dintre voi vor omori”. (Luca c. 21).

Apostolilor le-a urmat ceata cea număroasă a micienilor. Cât sângă vă a străpînat grădinile lui Nericăpăratul și a urmașilor sei precum și străzile Romei,

sau începând dela întâiul Mucenic și arhidiaccon Stefan până pe timpul lui Dioclețian sub care și-a dobandit și sfântul Mare Mucenic George cununa mucenicei! . . .

Dar toate opiniile și încercările păgânismului de a nimici creștinatatea au fost zadarnice. Iată ce zice Sulpitius, un scriitor de pe aceea timpuri: „Nici când zice el, și prin nici o oștire nu a fost pământul aşă puștiit, și noi nici când nu-am biruit cu atâta serbatore, ca în vremea aceasta, în care cei bătuți în 10 ani au rămas nebiriuiti“. — Astfel de vitejie și statornicie numai la creștini s'a putut vedea.

În acele timpuri a trăit și s. marele mucenic George, care se trăgea din neam strălucit și slujea ca ostaș viteaz în oastea Impăratului.

Acest luptător curagios avu în drăgușneala a propovăduilă în public pe Christos căruia îl slujea în inima sa și încă tocmai pe când focul goanei ardea mai înflăcărat și mânia Impăratului era mai tare aprinsă și cu înverșunare pornită asupra creștinilor.

Îndeșert se încearcă păgânii să-l amăgească pe sf. George cu făgăduielii și mai pe urmă cu amenințări, el avea înaintea ochilor sei cuvintele apostolului Pavel, care zice: „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Christos? năcazul, au îmbulzeala, au goane, au foametea, au golătatea, au primejdia, au sabia?... Curajul neînfrânt, cu care a apărat sf. George adevărurile religiunii creștine, mărturisirea cu statornicie a credinței în Christos au adus pe mulți păgâni la cinstirea cea adevărată alui Dumnezeu, dar în același timp au atâtat și mânia slujitorilor idolești.

Minunile ce le facea el, în unii deșteptă uimire, în cei răi turburare.

În sfârșit sub muncile cele mai crâncene și îngrozitoare își dețea viața aceasta pământ ască în schimb pentru cea cerească, urmând astfel cuvintele Măntuitorului, care zice: „Celete va vrea să-și țină viața, o va pierde; iar cel ce își va perde viața să pentru mine, acela își va ține“.

Iată aici un caz, în care datorința ce o avem către viață se ridică prin datorința cea mai mare ce o avem față cu Dumnezeu, față cu sufletul nostru; căci „ce va folosi omului de va debândi lumea toată, iar sufletul său îl va pierde, sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?...“

Sfântul George a urmat acestei sfătuiri a Măntuitorului nostru Christos. „El a fost credincios apărător al adevărului până la moarte“. El prin statornicia în fapte bune și-a căutat mărire, cinstea și nemurirea; pentru aceia a și dobândit cununa mucenicie, cununa veșnicei vieți.

Un sfânt părinte zice: „Trebuie să ne strădum să urmă acelora, întru ale căror serbatore ne bucurăm“. Să urmăm deci și noi pe mucenicul George în credință și în fapte.

Și deși suntem datori să ne crătam viața atât în interesul nostru cât și în al altora, cari sunt avizați la ajutorul nostru; totuși când cere lipsa, pentru credință și patrie, trebuie să fim gata să o jertfi, mai ales atunci, când prin moartea noastră putem aduce altora mai mare folos, decât nouă înșine pagubă!

Să nu ne abatem nici prin amăgiri nici prin amenințări dela calea cea adevărată, ci să fim statornici ca și marele mucenic George, căci „celui credincios și statornic i-vă dărui Dumnezeu cununa vieții veeinice“, zice apostolul Ioan în Apocalips.

Chiar și în aceasta lume omul cu caracter, cu

statornicie și rezolut la orice lucru bun este bine să-zut, cinsti și respectat de ceilalți oameni.

Să nu desnădăjduim însă nici atunci, când după cea dintâi încercare făcută ne lovim de pedeci; să nu ne sfîsim nici de năpasturi, ce doar ne-ar veni asupră ne; căci aurul prin foc se lămurește, iar omul prin suferințe și năcazuri!

— Astfel a fost religiunea creștină, la început neînsemnată și nebăgată în seamă, dar iată că astăzi putem zice despre luptătorii creștini și propovăduitorii religiuniei lui Christos, că „în tot pământul a eșit vestirea și până la marginile lumii graiurile lor!“

Intr'acest chip urmând și noi statornicia vechilor creștini, vom cinsti totdeauna și memoria sf. marelui mucenic George și ajungând la sfârșitul vieții noastre vom putea și noi să zicem cu apostolul Pavel: „Iuptă bună m'am iuptat, lucrul am săvârșit, credința am păzit“, iar stăpânul nostru Dumnezeu va zice: „bine slugă bună și credințioasă, peste puțin ai fost credincios, peste multe te voi pune, intră întru bucuria Domnului tău! Amin.“

Temesvár—Timișoara în Iunie 1917.

CRONICA.

Catedra noastră preparandială. În concursul, ce se publică în organul nostru oficial pentru o catedră dela preparandie, s'a strecurat greșeala, de a se fi indicat la beneficiu șase, în loc de cinci cvincvenale. Rectificăm deci, pentru orientarea eventualilor recurenți.

Orașe pustiute. Din San Salvador (America centrală) vine știrea telegrafică, cum că intreg orașul, cu 60.000 de locuitori, e pustit cu desăvârsire, în urma unui cutremur groaznic de pământ, ori a unei izbucniri vulcanice. O altă telegramă sosită mai târziu, spune apoi, că și alte șase orașe sunt tot așa de pustiute, și că într'un teritor de 30 kilometri e nimicit tot ce a putut produce mâna omenească. Omenii locuiesc pe străde și în parcuri. Marea nenorocire a fost provocată, cum s'a spus, ori de un cutremur de pământ, ori de o izbucnire neașteptată vulcanică, pentru că orașele pustiute se află la poalele unui munte.

Cât grâu se face într'un an în toată lumea? În Franția se produc la 100 milioane hectolitre grâu pe un an; în Rusia și Austro Ungaria 64 milioane, în Italia 41, în Germania 32, în Anglia 20, în Spania 26, în România 24, în Bulgaria și Turcia Europeană căte 19, în Serbia 3, în Belgia și Olanda căte 7, în Grecia 2, în Danemarca și Suedia căte $1\frac{1}{2}$, în Statele-Unite din America 135, în Canada 12, în Australia 23 și în India 94 milioane hectolite de grâu. Cu total 680 mil. hl.

Frecvența universităților austriace. În semestrul de iarnă al anului școlar 1916/17 s'a înscris la universitatea din Viena 3040 de studenți și studente. (Din aceștia la facultatea de medicină au fost 581 studenți și 56 studente). Toate șapte universitățile austriace, adecă în Viena, Innsbruck, Graz, Praga (cu o universitate germană și cu una cehă), Lemberg și Cracovia, s'a înscris cu total 11.567 studenți și studente. Aceste din urmă în număr aproape de 1200.

Nr. 99 F. G.

Dela fundațiunea Gozsdu.

Apel.

In temeiul concluzului Nr. 7. pct. 3. din ședința dela 17/30 Martie a. c. a reprezentanței fundațiunii Gozsdu, toți bursierii acestei fundațiuni aflători în serviciu militar, sunt recercați a notifica biroului fundațiunii meritele ce și le-au căștigat pe câmpul de luptă, — Intrucât acele au fost recunoscute prin distincții din partea Majestății Sale regelui nostru, respective din partea forurilor militare competente.

Intrucât vre-unul din bursieri a murit moarte vițească pentru apărarea tronului și a patriei noastre, rudenile sunt poștate a înconștiință despre aceasta cancelaria fundațională. Înaintând aici și documente vrednice de credință despre trecerea lor glorioasă din această viață.

Părinții, respective aparținătorii stipendiștilor, cari intrând sub drapel și ajungând în prinsoare nu sunt în situația de a se putea justifică, sunt datori a face cunoscut faptul acesta cancelariei fundaționale.

In genere, fiecare bursier aflător în serviciu militar e îndatorat a arăta, că din cauza intrării la armată nu poate continua studiile, ca astfel biroul fundațiunii să aibă deplină orientare asupra stării fiecărui bursier și să se poată lua măsurile necesare pentru acordarea bursei la anul de voluntar.

Întrelăsarea acestei îndatoriri se va considera ca neglijență din partea bursierilor, cari și de altcum sunt datori să notifice la sfârșitul fiecărui an școlar în termen legal sporul în studii, iar dacă din anumite cauze nu cercetează prelegerile, au datorința de a le arăta, căci neglijența poate avea ca urmare sistarea stipendiu-ui.

Răspunsul la acest apel se așteaptă până la 5 August st. n. a. c.

Nagyvárad (Oradea-mare), în 1/14 Iunie 1917.

Biroul Fund. Gozsdu.

Nr. 100 F. G.

Concurs.

Pentru conferirea de burse din fundațiunea Gozsdu pe anul școlar 1917/18, la universități, facultăți, școale superioare, școale militare și școale medii, se publică următorul concurs:

1. Concurentul să demonstreze cu documente originale sau autenticate de notarul public:

a) că este fiu de cetățian ungur și aparține bisericei ortodoxe române, spre care scop se recere extrasul din matricula botezășilor, provăzut cu clauzula parohului concernent, că și de prezent aparține bisericei greco-orientale române;

b) că studiază cu succes bun la vre-un institut public de învățământ din patrie, spre care scop studenții dela școalele medii să prezinte atestatul școlar despre sporul în studii în anul școlar 1916/17, iar cei dela facultăți și universități indicile despre toate semestrele ascultate până acum;

c) că avereia proprie și a părinților nu e deaudus să acopere toate cheltuielile impreunate cu studiul, spre care scop să producă atestat dela direcțoria politică concernentă. Atestatul să cuprindă date pozitive despre această avere și să fie esburișe de protopresbiterul concernent.

2. Dacă concurentul a întrerupt studiile, — să producă atestat oficios despre ocupațiunea și despre purtarea sa morală în decursul intervalului de timp când n'a cercetat studiile.

3. Concurentul să arate în petițiune specialitatea la care, și locul unde voiește să continue studiile, precum și aceea, dacă folosește și altă bursă.

4. Doi frați nu pot beneficia în același timp de bursă și din motivul acesta nici un petent, care e frate cu vre-unul din bursierii actuali ai fundațiunii, nu va fi împărtășit de stipendiu.

5. Bursele pentru străinătate se acoardă numai pe lângă obținerea concesiunii ministeriale.

6. Petițiunile defectuos instruite sau sosite după termin, nu vor fi considerate.

7. Concurentul să indice în petițiune locul și poza ultimă, unde este și să trimite rezoluțunea reprezentanței.

8. Petițiunea instruită cu toate documentele sus-amintite este a se adresa către reprezentanța fundațiunii Gozsdu și a se trimite la cancelaria fundațională, de prezent în Nagyvárad (Oradea-mare), Strada Beöthy Ödön Nr. 9. — până la 23 Iulie/5 August a. c.

9. Spre orientare se obseară, că din fundațiunea Gozsdu numai tineri pot beneficia de burse, deci petițiunile elevelor nu vor fi luate în considerare.

Toți bursierii actuali sunt poziți ca până la 2/15 Iulie a. c. să arate rezultatul studiilor din anul școlar 1916/1917, căci altcum li se va sistă bursa, respective ajutorul de care au beneficiat până acum.

In adresa de justificare să se arate numărul rezoluțunei prin cari li s'a votat bursa pe anul școlar trecut

Bursierii aflători în serviciu militar sunt recercați a produce pe lângă indexul respective atestatul despre studiile făcute până acum, — și atestat de serviciu dela autoritatea militară concernentă din care să se facă evident timpul petrecut la armată, deci nu e destul dacă se constată, că de prezent sunt în serviciu militar, ci e necesar să se indice, de când au intrat sub drapel.

Nagyvárad (Oradea-mare), 1/14 Iunie 1917.

*Vasile Mangra,
arhiepiscop și mitropolit*

*Dr. Gheorghe Comșa
secretar.*

Nr. 1931/1917.

CONCURS.

Prin aceasta se publică concurs pentru deplinirea catedrei vacante de limba și literatura română și de limba și literatura germană dela institutul pedagogic ort. roman din Arad.

Beneficiul impreunat cu aceasta catedră este următorul:

1. Salar fundamental de 2600 cor. în caz de aplicare provizoră numai 2200 cor.

2. Cvinvenalele (5) de căte 200 cor.

3. Bani de cortel 800 cor. respective pe timpu aplicării provizore numai 600 cor.

4. Participarea, ce va avea să i-o recunoască guvernul țării, la fondul de penziune în sarcina statului.

Dela recurenți se cere să aici căvalificări pentru profesura de preparandie de stat, preum și evaluația conform §-lui 122, punct 10 din Statutul organic.

Recursele sunt a se adresa Consistorului ortodox român din Arad, în 30 zile dela prima publicare a acestui concurs.

Recursele sunt a se adjusta cu următoarele documente și informații:

- a) Autobiografia pe scurt a recurrentului.
- b) Atestat de bolezнь din matricula bisericească, din care să se vadă, că respectivul e român de religiunea gr.-or.
- c) Atestat despre calificarea recurrentului.
- d) Atestat de serviciu dela autoritatea imediat superioră, pentru cazul, că recurrentul ar fi funcțional deja și până aci ca profesor la vre un institut de învățământ.
- e) Eventualele dovezi despre activitatea literară a recurrentului.

Arad, din ședința consistorială dela 18/31 Mai v. 1917.

Consistorul ort.-român din Arad

1—3

Concurs.

Pentru indeplinirea postului de învățător-cantor dela școală ort. română din comuna Topa-de-sus (protopresbiteratul de Beiuș) cu termen de alegere 23 iulie (5 August) a.c.

V E N I T E L E :

1. Locuință una chilie în localitatea școalei și intravilanul 1000 stângini, — pentru conferință și scripsale 30 cor.
2. Din repartiție pe parochiani 600 cor., — întregire dela stat nesigură.
3. 8 slângeni de lemn din cari și sala de învățământ se va încălzi.
4. Stoalele cantorali dela mort mic 2, dela mare 4 coroane.

Cari doresc a ocupa acest post nainte de alegere să se prezinte la sâta biserică din aceasta parohie, iar cererile de concurs să le înainteze oficialui protopresbiteral în Beiuș.

Comitetul par. din Topa-de-sus la 11/24 Iunie 1917.

Vasile Papp
preș. com. par.

George Boțiac
notar ad-hoc.

In conțelegeră cu: *Moise Popoviciu* adm. ppesc.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea postului de învățător la școală confesională gr.-ort. rom. din Răbăgani prot. Beiuș, se scrie concurs cu termen de alegere 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dela comuna bisericească 600 cor. solviți în trei rate luna.
 2. Venitul cantoral 40 cor.
 3. Întregirea dela stat conform serviciului prestat.
 4. Locuință corespunzătoare și grădină de legumi.
- Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită cererile de concurs, adresate comitetului parohial din Răbăgani, preonoratului oficial ppesc Beiuș.

Având în vre-o Duminecă ori sărbătoare a se prezenta în sâta biserică din Răbăgani pentru a se face cunoșteală poporului prin cântare și tipic.

Dat din ședința comitetului parohial din Răbăgani la 11/24 Iunie 1917.

Augustin Moga
pres. c.m. par.

Jacob Popa
not. com. par.

In conțelegeră cu: *Moise Popoviciu* adm. ppesc.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea definitivă a vacantei parohiei din O. Homoroghi, ppesc. teratul Tinca, com. Bihor, cu termen de 30 zile dela prima publicare; pe lângă următoare a dotațione:

1. Una sesiune parohială de pământ.
2. Una cānepiște.
3. Casa parohială cu apartamentele ei și grădina.
4. Bir preoțesc dela familiile cu pământ 30 litri cucuruz dela cele sără pământ 15 litri anual.
5. Pământul ce revine după pământul parohial.
6. Stoalele îndatinate.
7. Eventuala întregire dela stat. Dările publice le va suporta preotul, care va și achiziționa altă remu crăiune. Parohia este de clasa primă.

Reflectanții recursele lor adjuseate conform regulamentului adresate comitetului parohial le vor subveni oficialui ppresbiteral gr.-or rom. în Mehkerék, și se vor prezenta în sfânta biserică din O. Homoroghi în vre-o Duminecă ori sărbătoare spre așa arată destitutie în cele rituale.

Nicolae Roșin
ppresbiter.

—□—

1—3

Protocol luat în ședința com. parohial pentru indeplinirea postului învățătoresc-cantorial devenit vacant prin moartea lui Paul Papp dela școală gr. or. rom. din Ilie-Ciumeghiu com. Bihor, protopopiatul Tinca cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia oficială pe lângă următoarea notăție:

1. Cvarțir liber și grădină de legume.
 2. Bani gata 1200 cor salar fundamental acoperit prin repartiție pe credincioși și solvit prin epitropia parohială pe 1 lună înainte, notificându-se, că comuna bisericească nu reflectează la ajutor de stat.
 3. Stoalele îndatinate dela mort 2 cor., cununie și maslu 1—1 cor.
 4. Pentru conferință 30 cor.
 5. Pentru scripturistică 10 cor.
- Dă cvarțir și încălzirea salei de învățământ se va îngrijii comuna bisericească.

Reflectanții la acest post se vor prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare pentru așa arată destitutie în cele rituale, iar recursele lor adjuseate conform regulamentului le vor adresa comitetului parohial și înaintă subscrizbului protopresbiter. Cu adausul, că la rugare va adresa o declarație, că numai după serviciul prestat la această școală i-se va compula im bunătățea salariului pretins și stăverit prin legă și anii de serviciu de până aci nu va prelinde a se loa ta socolință.

Dat în ședința com. parohial ținută la 11/24 Iunie 1917.

George Cura
notar.

Iosif Roșin
președinte.

In conțelegeră cu mine: *N. Roșin*, ppresbiter.
—□—

1—3

Pentru îndeplinirea postului de învățător-cantor dela școală confesională gr.-or. rom. din **B. Forău-Prisacă** se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare, pe lângă următoarele venite:

1. Cvatir cu grădină.
2. Dela comuna bisericăescă 600 coroane.
3. Întregirea salarului dela stat.
4. Încalzirea salei de învățământ o prestează comuna bisericăescă.
5. Venitele cantoriale.

Cei ce doresc a ocupă acest post sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare la sf. biserică din B.-Forău, iar recursele lor adresate comitetului parohial, să le înainteze comitetului protopresbiteral gr. or. rom din Belényes — Beiuș.

Dat din ședința comitetului parohial, ținută la 4/17 iunie 1917.

Victor Sandru,
președinte.

Nicolae Ianc,
notar.

În conțelegere cu *Moise Popoviciu*, adm. ppese.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea posturilor de învățător-cantor din parohiile mai jos înșirate, se publică concurs cu termen de alegere de 30 zile, dela prima publicare în organul oficios diecezan, și anume:

I. În *Dernișoara* (Alsóderna) pe lângă beneficiul:
1. Bani gata dela poporeni 500 cor. 2. Pământ arător 8 jughere, valorat în 100 cor. 3. Drept de păsunat pentru 8 vite. 4. Drept de lemne 8 părți. 5. Stolele îndatinate. 6. Pentru școala de repetiție 40 cor. 7. Întregirea asigurată dela stat.

II. În *Șumugiu* (Váraduzsopa) pe lângă beneficiul:
1. Bani gata 754 cor. 26 fil. 2. Pământ 8 jughere, valorat în 60 cor. 3. Stolele îndatinate. 4. Folosința unui intravilan. 5. Întregirea dela stat. (Cvatir acum nu este, dar se va edifica).

III. În *Tășad* (Tasádfö) postul I. pe lângă beneficiul:
1. Bani gata 868 cor. 2. Folosința unui intravilan. 3. Stolele îndatinate. 4. Întregirea dela stat.

Afara de Șumugiu celelalte au locuințe în natură, cu grădină de legume. Pentru scripturistică și participare la conferințe, se vor da sumele staverite de superioritate. De curățitul și încălzitul salei se vor îngriji parohiile.

Alții vor avea a provedea și învățământul adulților; precum și strana și alte trebuințe cantoriale, instruind elevii în cântările bisericesti, conducându-i regulat la sf. biserică.

Reflectanții la aceste posturi, sunt poftiți a-și înainta petitele ajustate cu documentele recerute, adresate respectivului comitet parohial, la P. O. oficiu protopopesc din Oradea-mare, având a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare la sf. biserică din comuna respectivă, spre a se arăta poporului, dovedindu și capabilitatea în tipic și cântare.

Comitetele parohiale.

În conțelegere cu: *Andrei Horvath*, protopopul Orăzii-mari, inspector de școale.

—□—

3—3

Pentru întregirea vacanțului post de preot din parohia de clasa I. Bălinț tractul Belinț, să scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Biserica și Școala".

Evenimentele înpreunătate cu acest post sunt:

1). O sesie parohială de 32 jugere;

2). Stola legală;

3). Locuință în natură, cu intravilan și

4). Evenimentă întregire de dotărie dela stat.

Doritorii de a reflectă la acest post sunt poftiți:

a) A nu se prezenta în parohie până ce se vor înfața mai întâi subsemnatului protopresbiter, spre a dovedi, că au calificarea prevăzută pentru parohie de clasa I., conform concluziei sinodului eparhial Nr. 84 din 1910;

b) Întru cât sunt din afară de dieceza Aradului, tot eu ocazia unei sesiuni acesei prezenteri, au să dovedească subsemnatului că, au înaltă încrezătere a Venerabilului Consistor, respective a Prea Sfințitului Domn Episcop diecezan din Arad, ca să poată reflectă la această parohie;

c) Să-și adreseze petițiile concursuale comitetului parohial din Bălinț și să le aștearcă pe calea oficiului protopresbiteral gr.-or. rom. din Bălinț (Belence, Temes m.), instruite conform legilor în vigoare, cu documente în original și în terminul concursual;

d) Tot în acest termen, să se prezenteze într-o Duminecă sau într-o sărbătoare la sf. biserică din Bălinț, spre așa arăta desteritatea în tipic și cântare, respective în celebrarea slujbei dumnezeieschi și în oratorie.

Acestul va avea să poarte sarcinile publice după sesie, după locuință și după intravilanul parohial și fără altă remunerare, să catihizeze școlarii gr. or. rom. din parohie

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine:

Gherasim Sérbi,
protopresbiter.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc-cantorial dela școală ort. rom. din comuna Husasău, protopresbiterul Pestegului, se publică concurs, cu termen de alegere pe ziua de 2/15 iulie 1917.

Venite:

1. Locuință cu 2 chilii, cămară și tindă, în localitatea școalei și un intravilan de $\frac{1}{4}$ jugher, lângă școală.

2. 240 cor. bani din repartiție pe popor.

3. Stolele cantoriale îndatinate.

4. 8 jughere catastrale pământ arător și fânațe.

5. Întregirea dela stat.

Doritorii de-a ocupa acest post se avizează, că cererile de concurs, adresate comitetului parohial din Husasău, să le înainteze subsemnatului, până cu 8 zile înainte de alegere, având, cu stirea mea, a se prezenta în acest timp în parohie, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare și tipic.

Comitetul parohial:

Filip Teaha,
preot-președinte.

Gheorghe Bordăș,
notar ad hoc.

În conțelegere cu: *Alexandru Munteanu*, protopresbiter, inspector școlar.

—□—

3—3